

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Markkinaoikeus (Finland) den 15. februar 2022 —
Lännen MCE Oy mod Berky GmbH og Senwatec GmbH & Co. KG**

(Sag C-104/22)

(2022/C 171/24)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lännen MCE Oy

Sagsøgte: Berky GmbH og Senwatec GmbH & Co. KG

Præjudicielle spørgsmål

Virksomhed A er etableret i medlemsstat X, hvor den har hjemsted, og har på et websted i en reklame eller som nøgleord benyttet et tegn, der er identisk med et EU-varemærke tilhørende virksomhed B.

- 1) Kan det i en situation som den ovenstående lægges til grund, at reklamen er rettet til forbrugere eller forhandlere i medlemsstat Y, hvor virksomhed B har hjemsted, og har en EU-varemærkedomstol i medlemsstat Y kompetence til at behandle et søgsmål om krænkelse af et EU-varemærke som omhandlet i EU-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 125, stk. 5, hvis det geografiske leveringsområde for varerne i det mindste ikke er udtrykkeligt præciseret, eller hvis ingen specifik medlemsstat er udtrykkeligt undtaget fra leveringsområdet i den elektronisk offentliggjorte reklame eller på en annoncørs websted, som er forbundet hermed gennem et link? Kan der i denne henseende tages hensyn til arten af de varer, som reklamen vedrører, og det forhold, at markedsområdet for virksomhed A's produkter som hævdet omfatter hele verden og dermed hele Den Europæiske Unions område, herunder medlemsstat Y's område?
- 2) Kan det lægges til grund, at den førnævnte reklame er rettet til forbrugere eller forhandlere i medlemsstat Y, hvis reklamen vises på et søgemaskinewebsted henhørende under medlemsstat Y's nationale topdomæne?
3. Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende: Hvilke øvrige omstændigheder skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om reklamen er rettet til forbrugere eller forhandlere i medlemsstat Y

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Markkinaoikeus (Finland) den 17. februar 2022 —
Teva BV og Teva Finland Oy mod Merck Sharp & Dohme Corp.**

(Sag C-119/22)

(2022/C 171/25)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Teva BV og Teva Finland Oy

Sagsøgt: Merck Sharp & Dohme Corp.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, hvornår der ikke allerede er udstedt et supplerende beskyttelsescertifikat som omhandlet i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 ⁽¹⁾ af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler?
- 2) Skal det lægges til grund, at vurderingen af den betingelse, der er fastsat i artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009, adskiller sig fra vurderingen af den betingelse, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, litra a), og i bekræftende fald på hvilken måde?
- 3) Skal udtalelserne om fortolkningen af artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009 i Domstolens domme C-121/17 ⁽²⁾ og C-650/17 ⁽³⁾ anses for at være relevante for vurderingen af betingelsen i artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009, og i bekræftende fald på hvilken måde? I denne henseende henvises navnlig til det i de førnævnte domme anførte om artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009 angående:
  - den væsentlige betydning af patentkrav og
  - vurderingen af sagen ud fra en fagmands synspunkt og i lyset af den kendte teknik ved indgivelsen af dette patent eller dets prioritetsdato.
- 4) Har begreberne »kernen i den innovative aktivitet«, »den centrale nyskabelse« og/eller »genstanden for opfindelsen« i grundpatentet betydning for fortolkningen af artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009, og, såfremt nogle af eller alle disse begreber har betydning, hvorledes skal disse begreber da forstås med henblik på fortolkningen af artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009? Gør det i forbindelse med anvendelsen af de nævnte begreber en forskel, om der er tale om et produkt, der består af en enkelt aktiv ingrediens (et såkaldt »monoprodukt«), eller et produkt, der består af en kombination af aktive ingredienser (et såkaldt kombinationsprodukt), og i bekræftende fald i hvilken henseende? Hvorledes skal sidstnævnte spørgsmål vurderes i en sag, hvor grundpatentet på den ene side indeholder et patentkrav vedrørende et monoprodukt og på den anden side et patentkrav vedrørende et kombinationsprodukt, idet sidstnævnte patentkrav vedrører en kombination af aktive ingredienser, som består af monoproduktets aktive ingrediens og desuden af en eller flere aktive ingredienser på grundlag af den kendte teknik?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 152, s. 1.

⁽²⁾ Domstolens dom af 25.7.2018 (Teva UK Ltd m.fl. mod Gilead Sciences Inc., C-121/17, EU:C:2018:585).

⁽³⁾ Domstolens dom af 30.4.2020 (Royalty Pharma Collection Trust mod Deutsches Patent- og Markenamt, C-650/17, EU:C:2020:327).

Appel iværksat den 25. februar 2022 af Patrick Breyer til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-158/19, Breyer mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning

(Sag C-135/22 P)

(2022/C 171/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Patrick Breyer (ved Rechtsanwalt J. Breyer)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens dom af 15. december 2021 i sag T-158/19, Breyer mod REA, ophæves, og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forsknings (REA) afgørelse af 17. januar 2019 [ARÉS (2019) 266593] annulleres i sin helhed.